

Sygn. akt II CZ 62/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. W.

przeciwko T. Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2014 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 lutego 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 5 września 2013 r. jako niedopuszczalną uznając, że nie złożył on w terminie wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem a w rezultacie doręczenie pełnomocnikowi z urzędu odpisu wyroku z uzasadnieniem nie otwiera terminu do jej wniesienia (art. 124 § 3 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany podniósł, że treść wniosku z dnia 10 września 2013 r., złożonego osobiście w terminie określonym w art. 328 § 1 k.p.c. wskazuje, że pozwany domagał się doręczenia wyroku z uzasadnieniem a mylne oznaczenie wniosku nie stanowi przeszkody do rozpoznania go w trybie właściwym. Wskazał również, że Sąd Apelacyjny z urzędu doręczył pełnomocnikowi z urzędu odpis wyroku z uzasadnieniem, co oznacza, że uznał wniosek pozwanego za złożony prawidłowo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotowy wniosek złożył osobiście pozwany, a więc jego treść powinna podlegać wykładni co do rzeczywistych jego intencji, o ile mogła budzić w tym zakresie wątpliwości (art. 126 § 1 k.p.c.). Pozwany niewątpliwie wniósł o doręczenie odpisu wyroku Sądu drugiej instancji, ale w dalszej części pisma wskazał, że chciałby się z nim zapoznać i do niego odnieść bo twierdzi dalej, że jest osobą pokrzywdzoną. Takie sformułowanie pisma powinno albo nasuwać wątpliwości prowadzące do wszczęcia postępowania wyjaśniającego rzeczywiste procesowe znaczenie pisma albo – wobec nadesłania kolejnego pisma przez pozwanego jeszcze przed doręzeniem odpisu wyroku - zakwalifikowanie go jako wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. W piśmie z dnia 1 października 2013 r. pozwany stwierdził, że ponownie, odwołując się do pisma z dnia 10 września 2013 r., wnosi o doręczenie sentencji wyroku wraz z uzasadnieniem i wskazał, że jako osoba pokrzywdzona chce wnieść apelację. Analiza treści pism pozwanego prowadzi zatem do wniosku, że złożył on w terminie określonym w art. 387 § 3 k.p.c. wniosek o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, a więc nie zachodzi przyczyna niedopuszczalności skargi kasacyjnej wskazana przez Sąd drugiej instancji. Na marginesie jedynie trzeba wskazać, że w wypadku uznania, że

strona utraciła prawo wniesienia skargi kasacyjnej, zbędne byłoby ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., nie rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego wobec treści art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.